

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce:

Y. P.

státní příslušností Ukrajina

t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová

sídlem Jezová 1501, 294 21 Bělá pod Bezdězem

zastoupená JUDr. Petrem Novotným, advokátem

sídlem Archangelská 1, 100 00 Praha 10

proti

žalovanému:

Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy

odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort

sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2020 č. j. KRPA-167208-14/ČJ-2020-000022-ZSV

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo podle ust. § 124 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), rozhodnuto o jeho zajištění za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění žalobce byla stanovena na 40 dnů ode dne omezení osobní svobody.
2. Žalobce v žalobě vyjádřil své přesvědčení, že neexistují zákonné důvody pro jeho zajištění. Nesouhlasil s tím, že by byl dán důvod pro vydání rozhodnutí o uložení správního vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. a) bod 2 zákona o pobytu cizinců. Dle jeho názoru

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

skutečnost, že porušil ochranné opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky ze dne 15. 6. 2020 č. j. MZDR 20599-2020-8/MIN/KAN, nedisponoval potvrzením vydaným lékařem nebo orgánem ochrany veřejného zdraví o tom, že byl proveden test RT-PCR na přítomnost SARS-CoV-2 s negativním výsledkem, který není starší než čtyři dny, ani neohlásil svůj vstup na území České republiky krajské hygienické stanici, sama o sobě nepostačuje k tomu, aby mohl žalovaný učinit závěr, že v důsledku toho je důvodné nebezpečí, že by mohl při pobytu na území České republiky nadále závažným způsobem narušovat veřejný pořádek tím, že svým setrváním nemůže dostát ochrannému opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky ze dne 15. 6. 2020 č. j. MZDR 20599-2020-8/MIN/KAN. Upozornil na to, že správnímu orgánu deklaroval, že je připraven okamžitě podstoupit požadovaný test, a podotkl, že objektivně nic nebrání tomu, aby správní orgán provedení testu zajistil. Měl za to, že nepředstavuje riziko pro společnost. Neztotožňoval se ani s tím, že by pocházel ze země, která v současné době není bezpečná s ohledem na probíhající epidemii, jeho vlast je přibližně ve stejné situaci jako Česká republika. Zdůraznil, že do schengenského prostoru byl vpuštěn zcela legálně. Uvedl, že byl připraven si okamžitě po příjezdu zajistit příslušný test na přítomnost SARS-CoV-2 a vzápětí se přihlásit na příslušnou hygienickou stanici, což mu bylo znemožněno zajištěním. Byl přesvědčen, že v jeho případě nebylo prokázáno důvodné nebezpečí, že by mohl při pobytu na území závažným způsobem narušit veřejný pořádek, ani že by ve svém jednání pokračoval. Poznamenal, že v době zajištění prokazatelně disponoval platným biometrickým pasem, který opravňuje státní příslušníky Ukrajiny k legálnímu pobytu na území členských států Evropské unie, na území České republiky se tedy nacházel legálně.

3. Žalovaný ve svém vyjádření konstatoval, že byly splněny podmínky pro zajištění žalobce dle ust. § 124 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, tento svůj závěr v napadeném rozhodnutí jasně a konkrétně odůvodnil. Měl za to, že žalobce jednoznačně a prokazatelně nerespektoval ochranné opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky ze dne 12. 6. 2020 č. j. MZDR 20599/2020-8/MIN/KAN. Odkázal na protokol o výsledku ze dne 26. 6. 2020 č. j. KRPA-167208-10/ČJ-2020-000022-ZSV, při kterém žalobce popsal okolnosti svého příjezdu do České republiky. Žalovaný spatřoval závažné narušení veřejného pořádku ve skutečnosti, že žalobce v rozporu s ochranným opatřením vstoupil na území České republiky a stal se tak zdravotním rizikem pro Českou republiku. Zmínil, že situace na Ukrajině se zhoršuje, platnost tzv. adaptivní karantény byla prodloužena až do 31. 7. 2020. Podotkl, že skutečnosti týkající se omezení pohybu osob a zákazu vstupu cizinců jsou všeobecně známé. Žalobce si jich musel být dobře vědom, měl a mohl si včas obstarat informace, kam a za jakých okolností může cestovat. Podle něj není přípustné, aby cizinci, kteří chtějí vstoupit na území České republiky, nerespektovali přijatá opatření k ochraně před zavlečením onemocnění COVID-19, volně se zde pohybovali a navíc zde vykonávali pracovní činnost bez povolení k zaměstnání. Odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 2. 7. 2020 č. j. 2 A 28/2020-29, a pokud jde o výklad pojmu „*veřejný pořádek*“, na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2011 č. j. 3 As 4/2010-151. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.
4. Soud o věci samé rozhodl bez jednání v souladu s ust. § 172 odst. 5 větou druhou zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce v zákonem stanovené lhůtě nenavrl nařízení jednání, žalovaný výslovně souhlasil s rozhodnutím o věci samé bez jednání a soud neshledal nezbytným nařízení jednání o věci samé.

5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
6. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 26. 6. 2020 zastavila policejní hlídka vozidlo, které řídil žalobce. Kontrolou cestovních dokladů bylo zjištěno, že žalobce vstoupil do schengenského prostoru dne 24. 6. 2020. Vzhledem k tomu, že přicestoval do České republiky v době, kdy to zakazuje ochranné opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky ze dne 12. 6. 2020 č. j. MZDR 20599/2020-8/MIN/KAN, bylo pojata podezření, že se zde nachází nelegálně, a proto byl zajištěn podle ust. § 27 odst. 1 písm. a) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.
7. Oznámením ze dne 26. 6. 2020 č. j. KRPA-167208-9/ČJ-2020-000022-ZSV bylo s žalobcem zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. a) bod 2 zákona o pobytu cizinců. Při svém výsledku dne 26. 6. 2020 žalobce uvedl, že je zdravý. Z Ukrajiny vycestoval dne 23. 6. 2020 mikrobusem přes Maďarsko a Slovensko. Účelem jeho cesty byla práce na území České republiky, pracovní vízum nebo povolení k zaměstnání však nemá. Pobýval v Praze, zatím bydlel v mikrobuse, v kterém přicestoval. Chtěl si tu sehnat nějaké ubytování a práci, tu však nenašel, a tak se chtěl vrátit do vlasti. Na území České republiky je poněkoliště. Podmínky cestování po Evropě nezjišťoval, test na přítomnost SARS-CoV-2 nepodstoupil, pouze mu byla měřena teplota na maďarsko-ukrajinských hranicích. Neví o tom, jaké jsou v České republice podmínky, měl si to lépe zjistit. Pobyt nikde nehlásil, o této povinnosti nevěděl. Přicestoval na základě platného biometrického cestovního dokladu v rámci bezvízového styku. Ochranné opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky ze dne 12. 6. 2020 č. j. MZDR 20599/2020-8/MIN/KAN nezná, myslel, že na základě platného biometrického cestovního dokladu sem přicestoval oprávněně. Svůj vstup na území České republiky neoznámil příslušné krajské hygienické stanici, nevěděl, že by tak měl učinit. Nemá zde žádnou adresu pobytu, přespává v mikrobuse, přijel za účelem práce, v minulosti zde pracoval. V České republice nemá žádný majetek. Peníze na pobyt a vycestování má, má s sebou hodně peněz, které si půjčil na Ukrajině. K dotazu směřujícímu k tomu, zda by žalobci bylo možné uložit zvláštní opatření za účelem vycestování podle ust. § 123b zákona o pobytu cizinců, sdělil, že žádnou adresu pobytu zde nemá, nikde se nehlásil, bydlí zatím v mikrobuse, finanční prostředky má, neví, zda by se mohl hlásit na policii a osobně tam docházet. Je svobodný a bezdětný, na Ukrajině má sestru, se kterou bydlí v rodinném domě. Dům vlastní jeho matka. Má tedy kam se vrátit. Jeho matka žije 14 let v České republice. Na území České republiky se nenachází osoba, vůči níž má vyživovací povinnost nebo ji má v péči, není zde osoba, kvůli které by ukončení jeho pobytu na území bylo z hlediska zásahu do soukromého a rodinného života nepřiměřené, nesdílí domácnost s občanem Evropské unie. V České republice nemá žádné závazky nebo pohledávky, nemá zde kulturní ani společenské vazby, nepáchal zde trestnou činnost. Na Ukrajině mu nic nehrozí, je to pro něj bezpečná země.
8. Rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 6. 2020 č. j. KRPA-167208-12/ČJ-2020-000022-ZSV bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. a) bod 2 zákona o pobytu cizinců a stanovena doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

členských států Evropské unie, v délce 1 roku. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 6. 2020 č. j. KRPA-167208-14/ČJ-2020-000022-ZSV byl žalobce zajištěn za účelem správního vyhoštění podle ust. § 124 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Doba jeho zajištění byla stanovena na 40 dnů ode dne omezení osobní svobody.

9. Soud posoudil předmětnou věc následovně:

10. Podle ust. § 124 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců *policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek.*
11. Podle ust. § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců *zvláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území (dále jen „zvláštní opatření za účelem vycestování“) je a) povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly, b) složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území (dále jen „složitel“), c) povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené, nebo d) povinnost cizince zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly.*
12. Ochrané opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky ze dne 12. 6. 2020 č. j. MZDR-20599/2020-8/MIN/KAN s účinností od 15. 6. 2020 *nařizovalo zákaz vstupu na území České republiky pro všechny cizince, kteří neměli ke dni 12. března 2020 na území České republiky přechodný pobyt nad 90 dnů, nebo trvalý pobyt; to neplatí: a) pro rodinné příslušníky ve smyslu § 15a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, občanů České republiky nebo občanů Evropské unie s bydlištěm na území České republiky, b) pro občany Evropské unie a cizince s povoleným pobytem v Evropské unii, kteří tranzitují přes Českou republiku za účelem cesty domů a mají k tomuto účelu vystavenou nótu zastupitelského úřadu (průjezd a repatriace), c) je-li vstup těchto cizinců v zájmu České republiky, d) pro přeshraniční pracovníky, žáky a studenty, kteří za účelem výkonu práce nebo vzdělávání v České republice pravidelně oprávněně překračují státní hranici s Českou republikou ze sousedního státu a předloží lékařské potvrzení o absolvování testu za podmínek uvedených v bodě 9, e) pro pracovníky mezinárodní dopravy, f) pro pracovníky servisu kritické infrastruktury, g) pro diplomaty a úředníky mezinárodních organizací registrované u Ministerstva zahraničních věcí, h) v naléhavých mimořádných situacích, i) pro občany Evropské unie a cizince s přiznaným postavením dlouhodobě pobývajícího rezidenta v jiném členském státě Evropské unie, kteří vstupují na území České republiky na dobu nejdéle 72 hodin za účelem výkonu ekonomické činnosti, nebo návštěvy osoby, ke které mají prokazatelnou rodinnou vazbu včetně trvalého partnerského vztahu a doloží adresu, na které se budou zdržovat, a předloží lékařské potvrzení o absolvování testu podle bodu III./1.; j) pro občany Evropské unie, kteří vstupují na území České republiky za účelem výkonu ekonomické činnosti nebo studia na vysoké škole a předloží lékařské potvrzení o absolvování testu podle bodu III./1., k) pro pracovníky do potravinářské výroby, kterým bylo vydáno vízum s počátkem platnosti od 11. května 2020, a pro sezónní zaměstnance, pokud předloží potvrzení o*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

absolvoování testu podle bodu III./2., l) pro klíčové a vědecké pracovníky, kterým bylo vydáno vízum s počátkem platnosti od 11. května 2020, a jejich rodinné příslušníky, kteří je doprovází a kterým bylo vydáno vízum od 11. května 2020, a předloží potvrzení o absolvoování testu podle bodu III./2., m) pro pracovníky ve zdravotnictví a sociálních službách, kterým bylo vydáno vízum s počátkem platnosti od 11. května 2020, a jejich rodinné příslušníky, kteří je doprovází a kterým bylo vydáno vízum od 11. května 2020, a předloží potvrzení o absolvoování testu podle bodu III./2., n) pro držitele dlouhodobého víza za účelem převzetí povolení k pobytu, kteří předloží potvrzení o absolvoování testu podle bodu III./2., o) pro manžele a nezletilé děti cizinců s povoleným dlouhodobým nebo trvalým pobytem na území České republiky, kterým bylo vydáno dlouhodobé vízum a předloží potvrzení o absolvoování testu podle bodu III./2., p) pro občany Evropské unie s vydaným potvrzením o přechodném pobytu nebo s trvalým pobytem v členských státech Evropské unie a dalších státech schengenského prostoru nebo v jejich částech s nízkým rizikem nákazy onemocnění COVID-19 uvedených v bodu III./4. a jejich rodinné příslušníky ve smyslu § 15a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a cizince s přiznaným postavením dlouhodobě pobývajících rezidenta členského státu Evropské unie nebo dalšího státu schengenského prostoru nebo v jejich částech s nízkým rizikem nákazy onemocnění COVID-19 uvedených v bodu III./4. a jejich rodinné příslušníky ve smyslu § 15a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, q) pro vysoce kvalifikované pracovníky vykonávající profese spadající do Programu vysoce kvalifikovaný zaměstnanec a do Programu klíčový a vědecký personál, a předloží potvrzení o absolvoování testu podle bodu III./2., pokud je důvod vstupu doložen odpovídajícím dokumentem.

13. Městský soud v Praze má za to, že splněním podmínek pro zajištění žalobce podle ust. § 124 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců se žalovaný dostatečně zabýval. Jak vyplývá ze správního spisu, žalobci bylo doručeno oznámení ze dne 26. 6. 2020 č. j. KRPA-167208-9/ČJ-2020-000022-ZSV o zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. a) bod 2 zákona o pobytu cizinců (žalobce dne 22. 6. 2020 převzal stejnopis tohoto oznámení; rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 6. 2020 č. j. KRPA-167208-12/ČJ-2020-000022-ZSV bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. a) bod 2 zákona o pobytu cizinců a stanovena doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 1 roku, proti tomuto rozhodnutí se žalobce dne 30. 6. 2020 odvolal). Žalovaný se v napadeném rozhodnutí podrobně vypořádal i s otázkou, zda v případě žalobce nepostačovalo uložení zvláštního opatření za účelem vycestování podle ust. § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Nejprve se na str. 5 napadeného rozhodnutí vyjádřil k možnosti uložení zvláštních opatření za účelem vycestování obecně, na str. 6 a 7 napadeného rozhodnutí pak řádně odůvodnil, proč nepřistoupil k uložení jednotlivých opatření dle ust. § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Zdejší soud se s posouzením žalovaného ztotožňuje a odkazuje na něj. Ostatně proti této části odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobce ve své žalobě nic nenamítal.
14. Podle názoru soudu žalovaný dostatečným způsobem posoudil i to, zda bylo dáno nebezpečí, že by žalobce mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vyložil pojem „veřejný pořádek“, přiblížil okolnosti přijetí ochranného opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky ze dne 12. 6. 2020 č. j. MZDR 20599/2020-8/MIN/KAN. K nebezpečí závažného narušení veřejného pořádku konstatoval: „*Jelikož účastník řízení prokazatelně vstoupil na území České republiky v době platného ochranného opatření a nespadá do výjimek uvedených v opatření, vstoupil přes*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

vyslovený zákaz. Cizinec tedy nesplnil podmínky vstupu uvedené v tomto ochranném opatření, stal se tak rizikem pro Českou republiku, neboť mohl způsobit zavlečení onemocnění Covid-19 na území České republiky. Cizinec, který porušil toto ochranné opatření, tak porušil závažným způsobem veřejný pořádek, a to tím, že se stal bezpečnostním rizikem při šíření koronaviru, neboť u osob vstupujících svévolně na území České republiky není možné provádět případnou kontrolu nařízené karantény, a popřípadě provádět testování osob na výše uvedené virové onemocnění. Jejich volný pohyb na území po nesplnění povinností vyplývajících z ochranného opatření se tak stal bezpečnostním rizikem s ohledem na zdravotní stav osob pobývajících na území České republiky. Sám cizinec uvedl, že svůj vstup na území nikomu nehlásil. Neví, kde a na jaké adrese se na území zdržuje, či zdržovat bude. V případě, že by osoby, které přicestovaly v rozporu s ochranným opatřením, byly skutečně nakaženy, mohly tento virus nekontrolovaně šířit. Nekontrolované šíření mezi populací by jistě mělo značný dopad na ekonomiku České republiky, zdravotní systém, tak jak k tomu došlo v jiných zemích, ve kterých nebyla včas přijata patřičná opatření. (...) Důvodné nebezpečí, že by cizinec mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek je dále dovozováno ze skutečnosti, že cizinec v době pandemie velkého rozsahu zasahující do více kontinentů (jedná se o onemocnění s vysokou nemocností na velkém území za určité časové období), kterou prohlásila Světová zdravotnická organizace dne 11. března 2020, i přes nařízení ochranného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 12. 6. 2020 pod č. j. MZDR 20599/2020-8/MIN/KAN, vstoupil a pobýval na území České republiky. Navíc tak jak sám uvedl, svůj vstup na území České republiky nikde nehlásil, chtěl zde pracovat, přestože vlastní pouze biometrický cestovní doklad. Svévolným vstupem a pobytem na území České republiky cizinec porušil mimořádné opatření podle § 69 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví, vedoucí k zabezpečení ochrany zdraví občanů České republiky, likvidaci infekčního onemocnění COVID 19 či zamezení jeho dalšího šíření.“ Dále poukázal na to, že žalobce nedisponuje potvrzením o provedení testu na přítomnost SARS-CoV-2 s negativním výsledkem ani svůj vstup neohlásil příslušné hygienické stanici. Vyjádřil také obavu, že žalobce z území České republiky neodcestuje, nadále se bude zdržovat na zdejším území a bude se dopouštět opakovaného porušování právních předpisů České republiky. Podle něj lze předpokládat, že by se žalobce nadále volně pohyboval na území České republiky za účelem zaměstnání. Navíc žalobce pochází ze země, která v současné době není bezpečná s ohledem na probíhající pandemii (srov. str. 5 napadeného rozhodnutí).

15. K výkladu pojmu „závažné narušení veřejného pořádku“ Městský soud v Praze odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2011 č. j. 3 As 4/2010-151, ve kterém se uvádí: „Rozšířený senát shrnuje, že při výkladu pojmů „veřejný pořádek“, resp. „závažné narušení veřejného pořádku“ pro účely výkladu ustanovení cizineckého zákona, je třeba brát v úvahu nejen účel daného právního předpisu, ale také kontext samotného ustanovení. Závěry o tom, jaké konkrétní jednání je závažným narušením veřejného pořádku, učiněné ve vztahu k určitému ustanovení, pak nelze bez dalšího přebírat při výkladu ustanovení jiných, nýbrž je potřeba přihlížet ke specifickým okolnostem vzniku, původu a účelu ustanovení, stejně jako je třeba pak dané ustanovení přiměřeným způsobem vyložit rovněž ve vztahu k individuálním okolnostem jednotlivých případů. Narušením veřejného pořádku podle § 119 odst. 2 písm. b) cizineckého zákona pak může být jen takové jednání, které bude představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti. I v takovém případě je však potřeba zohlednit individuální okolnosti života cizince a přihlídnout k jeho celkové životní situaci.“
16. Pokud jde o ochranné opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky ze dne 12. 6. 2020 č. j. MZDR 20599/2020-8/MIN/KAN, toto bylo přijato Ministerstvem zdravotnictví

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

jako správním úřadem příslušným podle ust. § 80 odst. 1 písm. h) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“), postupem podle ust. § 68 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví, a to za účelem ochrany před zavlečením onemocnění COVID-19 způsobeného novým koronavirem SARS-CoV-2. Předmětné ochranné opatření stanovuje, jaké osoby mohou s účinností ode dne 15. 6. 2020 vstoupit na území České republiky a za jakých podmínek. Jeho cílem je *„přerušit souvislý epidemický proces a zastavit epidemii v co nejkratším čase a za co nejmenších ztrát lidských životů, za současné minimalizace negativních dopadů do ekonomiky (avšak s ohledem na primární cíl - zastavení epidemie). Toho lze dosáhnout omezením pohybu osob, omezením konání hromadných akcí, omezením provozování epidemiologicky závažných činností, používáním přiměřených osobních ochranných prostředků a zvýšenou dezinfekcí,“* jak vyplývá z odůvodnění daného ochranného opatření.

17. Soud upozorňuje na to, že žalobce jako občan Ukrajiny vstoupil na území České republiky v době účinnosti předmětného ochranného opatření, aniž by na něj dopadala některá z výjimek, pro které zákaz vstupu na území České republiky neplatí. Jednoznačně nebyl oprávněn vstoupit na zdejší území a pobývat tu. Dále je třeba zdůraznit, že žalobce podle svých slov nezjišťoval, za jakých okolností může na území České republiky vstoupit, ačkoli pravidel pro vstup na území České republiky si měl a mohl být vědom. Aktuální informace jsou zveřejňovány a průběžně aktualizovány na internetových stránkách hned několika českých ministerstev, např. Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva vnitra. Test na přítomnost SARS-CoV-2 neabsolvoval, svůj vstup na území neohlásil krajské hygienické stanici, která by případně mohla rozhodnout o nezbytných karanténních opatřeních podle zákona o ochraně veřejného zdraví. Zdejší soud nesouhlasí s tvrzením žalobce uvedeným v žalobě, že deklaroval, že je připraven okamžitě podstoupit test na přítomnost SARS-CoV-2 a hlásit se na příslušné hygienické stanici. Z protokolu o výsledku ze dne 26. 6. 2020 naopak jednoznačně vyplývá, že žalobce podmínky pro cestování nezjišťoval, ochranné opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky ze dne 12. 6. 2020 č. j. MZDR 20599/2020-8/MIN/KAN neznal, nevěděl o tom, že by měl podstoupit test na přítomnost SARS-CoV-2 a oznámit svůj vstup na území České republiky krajské hygienické stanici.
18. Pokud jde o námitku, že tvrzení žalovaného, že žalobce pochází ze země, která v současné době není bezpečná s ohledem na probíhající pandemii, nelze považovat za správné, neboť Ukrajina se z hlediska výskytu nákazy nachází ve stejné situaci jako Česká republika, zdejší soud opakuje, že byla jasně stanovena pravidla určující, kterým cizincům bude umožněn vstup na území České republiky, žalobce nespadá do žádné ze skupin osob, které sem mohou přicestovat. Otázka, v jaké situaci se z hlediska výskytu nákazy nachází Ukrajina, je tak nerozhodná. Nad rámec uvedeného soud poznamenává, že z vyjádření žalovaného k žalobě i z veřejně dostupných informací (např. z údajů uvedených na internetových stránkách Ministerstva zahraničních věcí České republiky https://www.mzv.cz/kiev/cz/viza_a_konzularni_informace/informace_pro_cesty_a_pobyt/aktualni_informace_k_opatrenim.html) vyplývá, že na Ukrajině byla prodloužena mimořádná situace (celostátní karanténa, tzv. adaptivní model) až do 31. 7. 2020.
19. Městský soud v Praze shrnuje, že v době účinnosti ochranného opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky ze dne 12. 6. 2020 č. j. MZDR 20599/2020-8/MIN/KAN byly stanoveny zvláštní podmínky pro vstup cizinců na území České republiky. Vstup na území České republiky byl umožněn pouze cizincům, kteří měli ke dni 12. 3. 2020 na území České republiky přechodný pobyt nad 90 dnů, nebo trvalý pobyt, či se na ně

vztahovaly v opatření vyjmenované výjimky. To však nebyl případ žalobce. Na uvedeném nic nemění ani skutečnost, že měl platný ukrajinský biometrický pas. V žádném případě nelze souhlasit s tím, že by se žalobce nacházel na území České republiky legálně.

20. Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že žalobce svým jednáním ohrozil zdraví osob pobývajících na území České republiky, stal se rizikem pro Českou republiku z hlediska šíření onemocnění COVID-19, které sem mohl zavléct a šířit ho zde. Porušením ochranného opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky ze dne 12. 6. 2020 č. j. MZDR 20599/2020-8/MIN/KAN ohrozil veřejné zdraví a zájem společnosti na zamezení šíření onemocnění. Městský soud v Praze je ve shodě s žalovaným přesvědčen o tom, že je zde nebezpečí, že by žalobce mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek, nepochybně tak došlo ke splnění podmínek pro zajištění žalobce podle ust. § 124 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
21. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
22. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 13. července 2020

JUDr. Marcela Rousková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.